

CONDOL pàg 10
Mor el referent veïnal de Sants Josep Maria Domingo als 78 anys

BÀSQUET pàg 21
Àngel Soto: "Al JAC Sants vaig gaudir de dos ascensos i d'un grup extraordinari"

líneasants

20 anys

Núm. 488 · 19/4/2023 · liniasants.cat

Un nou passeig unirà en bus la Marina amb les Drassanes

L'Ajuntament presenta un ambiciós projecte que el veïnat celebra, però que considera que arriba tard pàg 10

Niu de problemes

Desallotgen al Poble-sec un local ocupat per 19 lladres reincidents pàg 10

Foto: Mossos

BCNx10 pàgs 18-20
Viu els barris de la mà dels que hi viuen: esdeveniments únics

TRENCAR BARRERES pàg 3
Un projecte acosta el sistema educatiu als migrants

IDEA AMBICIOSA pàg 16
Suport del Govern a la Capital Europea del Comerç

ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS

home homing

vidres • miralls
claraboies • alumini

projectes integrals
i execució d'obra

Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat

cuinescat

Gremi de reformes
d'interiors, cuines
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona
Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com
www.home-homing.com
• Magatzem: Ptge. Utset, 3

Dilluns 24 d'abril a les 18:00h

Conversa amb
Eva Parera
Candidata de Valents
a Barcelona

**La ciutat
metropolitana:
progrés
i futur**

*Hi haurà torn
obert de preguntes*

Organitza:

La Casa
dels **Barris**

espai línia

Entrada lliure

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

525 mitjans associats

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*"Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança"*

www.amic.media

Educació realment universal

- » El Consorci d'Educació i el projecte Xeix acosten el sistema educatiu a les famílies migrants
- » Els mediadors del projecte orienten i acompanyen els alumnes nouvinguts en els seus estudis

Anna Utiel
BARCELONA

Quan en Hamza Ali Rajà va arribar a Catalunya des del seu Pakistan natal, ara fa dues dècades, tenia 14 anys i no dominava ni el català ni el castellà. Tot i això, va començar el curs de l'ESO que li tocava per edat i finalment va aconseguir aprovar la secundària "amb un cinc pelat", recorda. Ell tenia clar que volia continuar els seus estudis, però amb aquella barrera lingüística fer batxillerat no era una opció. Per això va triar un camí més llarg: va fer quatre anys de formació professional, repartits en un grau mitjà i un de superior, i després va cursar batxillerat, carrera universitària i màster. Ara és mediador de l'Ajuntament de Barcelona i ajuda nois i noies que es troben en la situació en què es trobava ell fa vint anys.

Aquest curs, per exemple, ha conegut un noi pakistanès de 17 anys que ben bé podria ser el seu jo del passat. Quan només feia dos anys que s'havia instal·lat a Catalunya, aquest veí de Sant Antoni es va matricular a 1r de batxillerat. Les dificultats amb l'idioma van convertir aquell curs en missió impossible i, després d'una reunió amb en Hamza, el jove va decidir canviar de rumb i provar sort amb la formació professional. "Li vaig proposar el camí que jo vaig agafar en el seu moment", apunta el tècnic mediador del projecte Xeix.

Aquest programa municipal fomenta la interculturalitat i la participació de les comunitats estrangeres en la societat local, facilitant l'entesa a través de mediadors, traductors i intèrprets. De la mà dels tècnics del projecte Xeix, el Consorci d'Educació de Barcelona (format per l'Ajuntament i la Generalitat) ofereix xerrades, orien-

La realitat de les aules catalanes és intercultural. Foto: Mar Rovira/ACN

tació i acompanyament a les famílies migrants en matèria educativa. En Hamza, parlant nadiu de l'urdú, fa d'enllaç amb les famílies de l'Àsia Meridional, però aquest servei també existeix per a les comunitats filipina i xinesa.

"Les xerrades són importants perquè les famílies tinguin tota la informació respecte a l'escolarització i els estudis, així com per resoldre els seus dubtes", subratllen des del Consorci. També destaquen el paper imprescindible dels tècnics del Xeix, sense els quals no podrien arribar al públic desitjat. "Nosaltres ens encarreguem de la traducció i de la difusió d'aquest contingut entre les comunitats estrangeres, que evidentment tenen molt interès en l'educació dels seus fills", afirma Begoña Ruiz, experta en llengua i cultura xineses i mediatra amb aquesta comunitat.

DIFERÈNCIES CULTURALS

Cal tenir en compte que el canvi de sistema educatiu és una de les múltiples diferències culturals a les

quals han de fer front les famílies nouvingudes. Per exemple, en Hamza explica que en la cultura pakistanesa es considera que "a certa edat ja t'ha passat el moment d'estudiar". La tasca dels mediadors, doncs, és explicar-los que hi ha tot un circuit d'estudis post-obligatoris que es poden ajustar a les seves necessitats. "És clar que els pares i mares volen un bon futur per als seus fills! Simplement se'ls ha de transmetre que el sistema educatiu català també és seu", defensa en Hamza.

Més enllà dels estudis, la manca d'informació adaptada a les famílies migrants pot afectar altres aspectes, com ara el servei de menjador. Els alumnes musulmans no acostumen a quedar-se a dinar a l'escola perquè els pares i mares temen que els donin carn de porc, però el cert és que, tal com assegura en Hamza, "totes les escoles tenen un menú *halal* [l'alimentació permesa per l'Islam]". De la mateixa manera, els menús escolars també poden ser vegetarians o descartar la

carn de vedella per adaptar-se als alumnes hindús.

Per tant, només cal millorar la comunicació. "A una escola de Sant Antoni vam fer una trobada entre les famílies musulmanes i la cuinera del centre, que casualment era marroquina i també musulmana", cita en Hamza com a exemple de mesura exitosa.

CADA COMUNITAT ÉS UN MÓN

Mentre que l'arribada de pakistanesos a Catalunya va prendre força a partir del 2005, els xinesos van començar a arribar molt abans. Les necessitats d'uns i altres, doncs, no són les mateixes. Les famílies xineses, tal com explica Begoña Ruiz, ja coneixen el sistema educatiu, i ara cal centrar les xerrades en "l'aprofitament acadèmic". Això vol dir donar-los a conèixer les activitats extraescolars o els serveis i equipaments per a joves. "Volem incentivar la seva participació en àmbits socials més enllà de la seva comunitat, així com l'ús de la llengua fora de l'escola", apunta Ruiz.

En aquesta idea d'aprofita-

ment també entren les sortides escolars, com excursions i colònies. Totes les famílies reben l'avís dels centres detallant el tipus d'activitat i l'import a pagar, però els pares i mares estrangers sovint no entenen l'idioma i això acaba exclouent els seus fills de la sortida. En aquests casos torna a ser clau la intervenció dels mediadors.

"Les famílies xineses no solen tenir dificultats econòmiques i poden pagar les activitats, però els hem de traduir el missatge de l'escola", diu Ruiz. En canvi, en altres comunitats sí que hi ha famílies que no es poden permetre aquests pagaments. "Els serveis socials ofereixen ajudes en aquestes situacions, però de vegades no ho saben i en queden excloses. La nostra feina és donar-los tota la informació", afegeix en Hamza.

Amb tot, els mediadors matissen que la seva tasca és "donar solució a un problema puntual" i asseguren que "la gent arriba, rep el servei i continua el seu camí". "És una inversió de futur amb la qual guanyem tots", conclouen.

Rep el diari en PDF i les últimes hores de **líneasants** a Telegram

La lupa

La valentia de les dones

per Frédérique Brion, activista de la PAH

Foto: ACN

Després d'aquest assenyalat mes de març i de la celebració del 8M, no podem no retre homenatge a tantes dones el nom de les quals quedarà en l'anonimat per sempre, però la seva lluita és decisiva i determinant: una fisura en el dispositiu de globalització capitalista.

Les seves cares tenen el color de diferents continents, són joves o ancianes, mares de família o solteres, estudiants, treballadores, pensionistes... Impetuoses i sagaces, tímides o audaces, són plurals i, no obstant això, totes tenen en comú aquesta voluntat feroç d'acabar amb la injustícia, la que pateixen elles, però també, i sobretot, la que pateixen els seus companys i companyes. Treuen temps d'on sigui, anant a assemblees, reunions, formacions... No importa si fa fred, plou o crema el sol. Són aquí a primera hora del dia, on se'ls ha citat, sovint amb els seus infants a coll, per defensar una família. Altres aporten un suport logístic, tasques administratives, traduccions, correccions, comptabilitat, organització, feina a les xarxes socials, en premsa, redactant informes, elaborant estratègies, dinamitzant assemblees...

L'ajuda ve, de vegades, d'un altre continent, via internet. Tan profunds són els laços creats com perenne el sentiment de pertinença al grup. Altres presten ajuda a les persones enfrontades als meandres de l'administració o acudeixen en suport de negociacions complexes: són la mà estesa, el suport anhelat per no caure. Donen part del seu temps lliure, donen el millor d'elles mateixes. Són militants, són activistes.

Tenen aquesta cosa especial: els seus ulls brillen quan s'aconsegueix un èxit, els seus ulls ploren quan no hi ha tanta sort, però superen la ràbia i la impotència a la recerca de la paraula que consola, l'abraçada que reconforta. Són afectuoses, són amables perquè coneixen el valor d'allò que donen, malgrat o gràcies a circumstàncies personals, moltes vegades terriblement adverses. S'inscriuen en la gran tradició de dones que van lluitar per un ideal, unes possibilitats

Les samarretes verdes sembren esperances en els quatre punts cardinals del país

que semblaven inassolibles. Van trepitjar els carrers sense descans a la recerca del milió de signatures que es transformaria en una llei que canviaria radicalment les perspectives de milers de famílies.

Matilde Muñoz, de la FRAP i Unió popular de dones, evocava en una recent entrevista el seu activisme els anys seixanta: "En aquella època van començar els desnonaments i érem les dones les que ens posàvem davant de casa quan arribava la policia, paràvem els desnonaments amb els nostres cossos". Avui i aquí, aquestes dignes descendents no dubten tampoc a posar el seu cos com a última de-

fensa d'una llar en perill enfront de les actuacions amb mà dura de la Brimo.

Entranyables i commovedores són aquestes samarretes verdes que sembren esperances en els quatre punts cardinals del país. Perquè sí, aquestes dones vestides de verd són dones de la PAH. La seva lluita diària és aconseguir un habitatge digne per a totes les persones i posar fi a l'atrocitat dels desnonaments. Un pols de titans contra el poder financer que ha transformat l'habitatge en un producte d'especulació i en oposició als lobbies immobiliaris que s'han apoderat del mercat.

Enguany la PAH de Barcelona celebra el seu centèsim aniversari i s'enorgulleix de superar els 1.000 desnonaments aturats, milers de lloguers socials signats i una llei que empara les famílies vulnerables.

La seva legitimitat és la seva força. Aquestes dones compromeses, pacifistes i organitzades contribueixen a transformar els dispositius del poder amb un nou discurs, una nova visió: "SÍ QUE ES POT". Fa falta molt coratge, molta determinació i tenacitat a l'hora de defensar, avui, aquest dret fonamental inscrit en la Constitució –i, no obstant això, tan maltractat que és el dret a un sostre...–.

Fidels a una causa que els sembla justa, són "la noblesa de la democràcia", que deia Malraux.

Aquest tribut és per a elles, anònimes lluitadores, i com no, per a tots els homes que comparteixen aquesta lluita.

Aquí es piula

@JaimePalomera

A ver si así se entiende: todos los inquilinos de Casa Orsola, faro de la lucha contra los alquileres abusivos, serían desahuciados si se aprueba la actual propuesta de Ley de Vivienda. El fondo butre quiere hacer alquileres temporales, ya que quedan fuera de la regulación.

@CarlesVinyas

[Sobre el vídeo del Real Madrid] És tan gal·dós i maldestre que no sabria ni per on començar... Revisiòisme històric, negacionisme... No és per manca de documentació, ni per ignorància. Per tant, les intencions són ben clares. Ells solets –i tots els que els riuen les gràcies– queden ben retratats.

@juliajedacaba

Que Andrea Genovart hagi hagut de tancar el seu Twitter perquè està rebent DM de miserables és repugnant i condemnable. Quan publiques una novel·la amb una editorial grossa, fas una entrevista per un digital o escrius articles t'exposes al linxament. Si ets dona, t'hi exposes doblement...

@cmarquezdaniel

En una setmana, Barcelona ha perdut un referent de la mobilitat (Ole Thorson), un líder veïnal com pocs (Josep Maria Domingo, de Sants) i un símbol de la Boqueria (Juanito, del Pinotxo). S'esvaeix una manera d'entendre i llegir la ciutat, sense presses ni hipòtesis.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord)

Dipòsit Legal: B 10856-2003

i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Controller: Mauro Favieri
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Ajuntament

El consistori ha presentat el projecte que preveu unir, amb un nou passeig, la Marina del Prat Vermell amb les Drassanes en bus, en bici i a peu. El veïnat celebra la iniciativa, però recorda que fa molts anys que el barri ho reclamava.

pàgina 10

Mossos d'Esquadra

La policia catalana va desallotjar fa pocs dies un local ocupat al Poble-sec on hi havia 19 lladres reincidents que havia provocat queixes veïnals. Un cop identificats, els Mossos van comprovar que entre tots sumaven 125 antecedents.

pàgina 10

Generalitat

La Generalitat dona suport a la candidatura de Barcelona per ser la primera Capital Europea del Comerç de Proximitat. L'executiu català ha aprovat una declaració institucional on reivindica el potencial de la ciutat per assolir aquesta fita.

pàgina 16

El + llegit

líniasants.cat

- 1 **Mercats de Barcelona aposta per reduir al màxim el consum de plàstics als envasos**
- 2 **L'Ajuntament diu que "en cap cas" està previst un centre comercial a la nova estació de Sants**
- 3 **Un milió d'euros per a la transformació digital del comerç**
- 4 **El concurs del districte administratiu de la Zona Franca, sota sospita**
- 5 **Una gran aliança promourà els comerços emblemàtics**

Safata d'entrada

El sabor de las palabras

per Francesc Reina

Foto: Pexels

Hay personas que saborean las palabras. Eso le pasaba a Nabokov: sentía en las sílabas de *Lo-li-ta* (una de sus obras) diferentes sensaciones. Neurociencias divertidas: se dedican a la búsqueda de relaciones entre las cosas, una difusa armonía que define la realidad más allá de la percepción rutinaria.

El sabor de las palabras es como una caricia. También hay personas que ven sonidos, que escuchan música a través de colores. Una suerte de magia donde los perfumes y sonidos se corresponden, se combinan, se mezclan, se cruzan...

Se estima que un 4% de los habitantes del mundo tienen algún grado de sinestesia; sentir sabores cada vez que se escucha o se lee o se piensa es menos común. Los poetas son magos que juntan las letras para que los sentimientos invisibles se puedan tocar con los dedos del alma, una dulce brevedad de insinuaciones sigilosas. Ese gusto especial por

el tacto delicado donde cada bocado va componiendo su propia gama de frases.

Los sentidos proporcionan el contacto directo con las cosas, nos devuelven al espacio iluminado del descubrimiento. Sólo cuando una idea es degustada alcanza su verdadero significado. Algo nace cuando es nombrado, igual que cuando seguimos recordados. Sentir la textura de las voces significa saborear la capacidad sonora del lenguaje, como también lo hace la danza: el flamenco, las jotas, la muiñeira, el ibio, las lanzas, el axuri, la isa, el bot o el copeo, la seguidilla, las vascas o la sardana. Descubrir ese código es acercarse a caricias sabrosas. La sinestesia es una expresión me-

tafórica donde se une una sensación y sentido.

Hay muchas cosas que siguen siendo un misterio y cuando la ignorancia es perversa, cuando lo que se desconoce es una amenaza, se tira de catecismos. Fantasía y fruto de un exceso de imaginación, enfermedad y anomalía, se ha dicho. Pero no es un capricho de artistas, dicen que es un don, un mal ventajoso, un defecto que encierra un gran privilegio, si está bien aprovechado.

Tomemos el caso de las personas con alta capacidad intelectual, es decir, superdotadas, pero que, por su condición social o por falta de capacidad institucional, o no se enteran, o lo peor, son etiquetadas como fracasadas.

Línia Sants no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#AlertaPerSequera

#SantJordi

#CasNegreira

@agenciaacn: El Govern insisteix que, si no plou els pròxims mesos, s'entrarà en fase d'emergència per sequera al setembre.

@emdicbru: [18-4-2023] És surrealista, però sembla que, en mig de la sequera més bèstia dels últims anys, plourà per Sant Jordi.

@apunte: [Sobre la roda de premsa de Laporta pel cas Negreira] Defensa aferrissada que el Barça no és corrupte, sinó imbècil. Som-hi culers, a defensar-ho amb il·lusió.

Cracs i catacracs al futbol infantil

per Víctor Porres

Com si ingressessis en una misteriosa secta secreta, quan ets pare se t'obre tot un món ocult a la simple vista dels mortals sense descendència. I no em refereixo només a la versatilitat de les tovallolletes humides –que també–, sinó al dolor que pots arribar a sentir en músculs que no eres conscient que tenies o el mal que causa veure patir el teu fill, encara que sigui intentant obrir la tapa del iogurt.

El teu fill cau a terra i a tu et fa mal el cos sencer. Ell plora i tu sents com se t'asseca l'ànima. T'enganya i et preguntes qui de la família de la teva parella li deu haver ensenyat a mentir. Suspèn un examen i t'imagines mantenint-lo tota la vida perquè és massa soca i mai arribarà a tenir una feina digna. I així tot.

Llavors, quan creus que l'acaparadora motxilla de la paternitat no admet més inseguretats, l'apuntes a jugar a futbol confiant que així ell espavilarà i tu podràs descansar una estona i, de sobte, aprens una nova lliçó parental: si el nivell de joc del teu fill està per sota de la mitjana, ja pots anar contractant un bon psicòleg perquè venen corbes.

Els personatges més cabrons d'*El senyor de les mosques* et semblaran *Teletubbies* comparats amb alguns companys d'equip del teu fill si aquest no està fi passant-la, xutant a porteria o tallant l'atac dels rivals. I tot es converteix en un cercle viciós en el qual el teu fill encara té més desencerts perquè l'incomoda la pressió dels companys, i l'equip actua com si ell no estigués al camp o fent-li evident, un cop més, les seves mancances com solen dir-ho els nens: xisclant i sense gaires pal·liatius.

I, quan arribes a aquest punt, et preguntes: "Què està fallant, a part del meu fill enviant la pilota a la graderia quan apunta a porteria?" Perquè, d'acord, la genètica és la que és i segurament el meu fill ho tindrà complicat per fitxar, ja no pel Barça, sinó ni tan sols per la Unió Esportiva de la Palma de Cervelló, però on ha anat a parar l'esperit d'equip, la solidaritat i l'a-

prementatge en valors? Ens omplim la boca parlant de *team building* a la feina i d'educació per projectes a l'escola, però després uns xiquets agafen una pilota i passem del bonisme a competir en una mena de *Mad Max* a vida o mort.

D'acord que els nens han d'aprendre a gestionar les emocions i ser conscients de les seves limitacions en determinats àmbits de la vida, però no podem pretendre que la mateixa criatura que rep a l'escola una educació endolcida com si visqués a la ciutat de Haribo, després, a l'hora de practicar un esport, aprengui a apanyar-se sol com un petit Tarzan enmig de la selva, a base d'anar adquirint *skills* entre garrotada i garrotada.

reforçant les pràctiques positives i tallant d'arrel qualsevol jugada antiesportiva, a més de parar els peus als espectadors que, en lloc d'animar els jugadors, els critiquen o els insulten, com va passar fa poc en un partit d'infantils a Sant Andreu, quan un home ja peludet de 49 anys va cridar "mono" a un jugador negre de 12 anys.

Per la seva banda, l'entrenador o tutor esportiu hauria de combinar disciplina amb comprensió, fomentant especialment el joc en equip, fent que la pilota rodí entre les cames de tots els jugadors, i no ideant alineacions resultatistes i sistemes de joc al servei dels golejadors. La figura del preparador, per tot el que representa de cara als xavals, que són enormement suggestionables, pot esdevenir un magnífic model formant-los en tots els sentits: estratègia, tàctica i picardia, però també companyonia, empatia i *fair play*.

Possiblement, un dels problemes que hi ha amb alguns entrenadors de futbol infantil és que són persones molt joves que, per sort, han superat les proclames dels *místers* d'abans –"que no passi la pilota, però, si passa, que no passi el jugador"–, però, per contra, els falta caràcter i experiència. Tenen molta tècnica, però poca psicologia a l'hora d'identificar i corregir conductes discriminatòries o diferenciar entre passió i obsessió pel joc. I, al camp, en lloc d'esperonar l'equip i protestar les errades dels àrbitres, es passen el partit amb les mans a la butxaca, mirant de reüll el mòbil i xiuxiuejant com C. Tangana al jugador que els queda més a prop.

Sort dels pares motivats que graven les jugades i utilitzen el mòbil com a VAR. Perquè els pares som polivalents –com les tovallolletes humides– i, al futbol, fem alhora de representants, patrocinadors, coachs, conductors, massatgistes, jutges de línia i *hooligans*. I, fins i tot, n'hi ha que actuen com a *influencers* als grups de WhatsApp, fent punts per si el Gerard Piqué es treu de la màniga una Kings League Junior.

Foto: Pexels

Al futbol infantil hi ha molta pressió, no només dins del camp, sinó també a les grades i a casa, possiblement perquè estem idolatrant en excés als "Messis" de la vida i deixem a les fosques qualsevol altre nivell de joc que quedi sota la categoria de crac. Massa sovint es veuen al final dels partits bons jugadors que consideren que no han estat a l'altura plorant com si els haguessin robat la Nintendo i pares hiperventilats escridassant els nens com si s'estiguessin jugant la final de la Champions.

El tutor de joc hauria de fer honor al seu títol i, a més d'aplicar el reglament, caldria que estigués atent als excessos dins i fora del camp, contribuint a conscienciar en el valor de l'esport més enllà dels resultats,

Les millors perles

Més de 500 dies vivint en una cova. És l'experiència extrema que ha viscut l'alpinista Beatriz Flamini, que ja ha fet la volta al món amb la seva història. Hi ha qui li treu mèrits perquè va haver de passar vuit dies fora. Fica-t'hi tu, maco.

Un artista alemany, Boris Eldagsen, ha guanyat un prestigiós premi de fotografia. L'autor de la imatge, però, no era ell, sinó una intel·ligència artificial. L'artista ha renunciat al guardó i ha dit que només volia obrir debat.

Una nena perica de set anys s'ha fet viral per la seva resposta a un problema de mates en què li preguntaven quant costava una entrada per veure el Barça i un sopar. "No anire a beura a el Barça anire a beura a el espanyol joselu (sic)". Apa.

Aconsegueixes taula per a tres a un restaurant amb dues estrelles Michelin i, quan arriba el dia, no t'hi presentes. Però no et surt gratis: has de pagar 510 euros. Ha passat al restaurant Amelia de Donostia, al País Basc.

Oriol Bosch/ACN

LA FOTO

SANTS
TEATRE

ES (TANCATS)

23 ABRIL 19:30

COMPANYIA
6per4

entràpolis!
venda d'entrades online

taquilla inversa

Disseny gràfic
Neus Malet
Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Centre Catòlic de Sants
C/Antoni de Capmany, 72
Tel. 933325037
www.ccsants.cat

Tribuna

És la cultura, despistats!

per Xavier Marcé, regidor de Turisme i Indústries Creatives de l'Ajuntament de Barcelona i de Nou Barris

Foto: Pexels

Setmanes abans de cada procés electoral, un es pregunta com pot ser que un àmbit tan determinant en la vida de les persones i en la construcció de les identitats col·lectives com la cultura tingui tan poca presència en els debats polítics. Un es pregunta com pot ser que la problemàtica dels grans equipaments culturals i artístics, el món del teatre, el cinema, la literatura i l'assaig, les arts visuals, la situació dels artistes, l'oci nocturn o les noves formulacions tecnològiques sorgides de la realitat augmentada, el videojoc o el metavers ocupin tan poc espai a les tertúlies. Un es pregunta com pot ser que bona part d'allò que ocupa el nostre temps lliure (que cada dia és més gran), que ens enriqueix i ens singularitza, allò que veiem a la televisió o el que llegim, el que vestim (o sigui, la moda) o el que comprem per fer més boniques o eficients les nostres cases o les nostres empreses (o sigui, el disseny) no formi part essencial del diàleg electoral.

Tots sabem que els ciutadans els preocupa més el problema de la neteja, la seguretat, la incertesa econòmica o la poca solvència de les institucions públiques. És normal i a mi em passa el mateix. Hi ha qüestions més urgents que una novetat cinematogràfica, una estrena teatral, l'edició d'un nou llibre o una exposició d'art contemporani. Aquestes coses passen cada dia, de vegades són complexes d'entendre i fins i tot cares per a les possibilitats de molta gent.

Tothom practica la cultura encara que el seu consum ordenat i formal estigui restringit a àmplies minories. És una de les seves moltes paradoxes. La practiquem als centres cívics, a les nostres associacions, als bars quan triem la beguda, als restaurants a l'hora de dinar, quan encenem el televisor o ens abonem a una plataforma de sèries i pel·lícules, quan cantem sols o en grup, quan llegim una novel·la, quan discutim de política amb el veí, quan decidim el lloc de vacances o quan ajudem els nens a fer els seus deures escolars.

A cadascun d'aquests escenaris hi ha una decisió, i totes juntes construeixen la nostra manera de ser i la nostra visió del món. La manera d'abordar els problemes

que més preocupen els ciutadans també és un escenari, i les decisions que prenem per solucionar-los són una qüestió cultural. Aquesta part quotidiana i vulgar (en el sentit de massiva) de la cultura que ens afecta a tots és tan òbvia com inapreciable, i per això la donem per suposada com el mateix fet de viure. Però, per poc que reflexionem, ens adonarem que és molt important, perquè constitueix la base sobre la qual es construeixen les regles de joc de la nostra societat. Per això el civisme és essencialment una qüestió cultural. Per això la política és un fet cultural.

Barcelona és una ciutat amb recursos suficients per donar un servei excel·lent en matèria de seguretat, neteja i ús i manteniment de l'espai públic i, tanmateix, aquestes qüestions estan entre les primeres preocupacions ciutadanes. Darrere del problema no hi ha únicament un conflicte de gestió, també hi ha un conflicte de comprensió, i per això la solució és un repte cultural.

La nostra vida cultural està configurada per infinitat de petites decisions que prenem cada dia, però cada cop seguim amb més passivitat les que prenen altres per nosaltres. Aquest és el preu que paguem a canvi de les extraordinàries prestacions que ens ofereix el món digital. Certament, és un món irreversible i ple de virtuts, però alhora un món que ens obliga a replantejar el nostre model educatiu i cultural.

El 1989, José Luis Cuerda va dirigir *Amanece que no es poco*, una al·legoria del paper de la cultura en un poblet on la Guàrdia Civil llegia Proust, les prostitutes s'elegien democràticament i els ciutadans naixien com a cebes al camp una vegada madurades. Encara no hi havia mòbils ni s'havia popularitzat internet i la cultura era la metàfora que explicava una Espanya en trànsit, tan virtuosa com esperpèntica. Avui encara ha d'arribar aquesta pel·lícula (per què no?) que ens permeti descobrir, sense caure en l'horror de tiris i troians, quin és el paper de la cultura digital en la construcció de les regles de joc que conformen la nostra nova societat. Tot va de regles de joc, i ara, en ple procés de reconstrucció, la cultura torna a ser determinant.

“

La manera d'abordar els problemes que més preocupen els ciutadans també és un escenari, i les decisions que prenem per solucionar-los són una qüestió cultural.

Per això el civisme és essencialment una qüestió cultural. Per això la política és un fet cultural

”

Flaixos

@Mil__Ena: Partidista i electoralista seria callar ara que el PSOE pacta amb PP i VOX per començar a retallar la llei del no-més sí és sí. Només és el principi.

@davidmelero__: Cada vegada una versió diferent. Quan vam conèixer la notícia, Alves no coneixia de res la víctima i ara reconeix que va haver-hi relació sexual.

@barlaplata: El bar Brusi, un altre bar emblemàtic que ha de tancar. Molts ànims a la família i protegim els bars autèntics, memòria culinària de la ciutat.

L'Espai Línia es va omplir amb motiu de la conversa amb Xavier Trias. Fotos: Joanna Chichelnitzky

Trias: "L'única persona que pensa que Barcelona està neta és la senyora Colau"

Albert Alexandre
BARCELONA

Xavier Trias té un magnetisme inqualificable. Dilluns 27 de març, l'alcalde de Trias per Barcelona va participar en el cicle de conferències *La ciutat metropolitana: progrés i futur*, organitzat pel diari *Línia* a l'Espai Línia.

En una entrevista feta pel director editorial del diari, Arnau Nadeu, Trias va aconseguir omplir la sala de gent que no va escatimar en aplaudiments cada vegada que l'excalcalde deia alguna cosa que els agradava o que els feia riure. Trias té un magnetisme que connecta amb un sector de la població que veu en Ada Colau el seu gran adversari. De fet, durant la conversa, l'excalcalde no va amagar la seva animadversió cap a la líder dels comuns.

L'estratègia de polarització amb el llegat de Colau és clara, una aposta que també es practica des de l'altra banda per part dels comuns. Caldrà esperar als resultats del 28 de maig per veure si els ha funcionat. Sigui com sigui, Trias es veu guanyador. "No em crec les enquestes", va apuntar. "S'equivoquen, perquè vaig molt millor del que diuen", va afegir. Riallada i conseqüent aplaudiment del públic. La conversa havia començat.

Segons va assegurar Trias, aquestes seran les darreres eleccions a les quals es presentarà, i certament es nota. La manca de lligams que ja no li genera el fet d'ha-

ver de pensar en el seu futur polític va fer que Trias es pogués mostrar desinhibit. "Si guanyo, bé, però si no, em jubilaré i la meva dona llançarà coets", va dir arrencant més somriures del públic. És per aquest motiu que de vegades podria semblar que Trias no mesura les paraules, però en realitat la seva contundent aposta per desbancar Colau no té fissures.

"Quan vaig pel carrer em fixo en el que em diu la gent, i n'hi ha molta que està molt enfadada amb Colau i que vol un canvi", va explicar per afegir que aquest canvi és ell. "Collboni ha governat amb Colau i Maragall es mor de ganes de fer-ho", va afirmar. "Soc l'única alternativa, i espero que la gent ja estigui vacunada del que pot passar si no guanya la meva candidatura", va avisar.

Malgrat l'atac directe a tots els seus oponents, Trias és conscient que l'aritmètica electoral ofereix un panorama molt dividit en el qual caldran pactes per poder dirigir la ciutat. "El problema no és guanyar les eleccions, sinó governar, i per poder-ho fer cal guanyar bé", va apuntar. Així, preguntat per les possibles aliances després del 28 de maig, Trias va assegurar que pot pactar amb el PSC i amb ERC, però en cap cas amb Colau.

L'ANTAGONISME AMB COLAU

Al cinema n'hi diuen *personatge fantasma*. Es tracta d'aquell protagonista que no apareix durant tota la pel·lícula, però al voltant del qual gira la trama. A l'entrevista a l'Espai Línia hi van participar

Trias i Nadeu. Malgrat això, pràcticament tota la conversa va tenir Colau com a convidada fictícia.

Trias va atacar-la durament pel seu projecte urbanístic de superilles. Preguntat per Nadeu sobre si tiraria enrere les que ja estan en marxa, va contestar que "no se sap ni quines estan en marxa". "A més, n'hi ha moltes que són simples peatonalitzacions", va afirmar. Alhora, es va mostrar molt en desacord amb un plantejament que considera que va contra la mobilitat. "Abans Barcelona era una ciutat on era fàcil moure's, però ara la gent de la rodalia no vol venir-hi perquè diuen que és una ciutat incòmoda", va remarcar l'excalcalde. Això, va dir Trias, és un problema que afecta directament l'activitat econòmica, la qual, segons el seu parer, és "l'única manera de lluitar contra la pobresa". En aquest sentit, el candidat va prometre "una ciutat més fluida".

No obstant això, Trias sap que la seva argumentació pot tenir detractors si es porta al terreny del medi ambient. Per això, va dir que "afirmar que els cotxes generen el canvi climàtic no té sentit". "El canvi climàtic es produeix per molts altres factors", va afegir. Així mateix, el candidat va assenyalar que cal fer "una aposta pel cotxe elèctric". Alhora, Trias va assegurar que els anomenats eixos verds tenen derivades que ningú contempla. "Quan planten certs arbres haurien de vigilar, perquè hi ha molta gent que pateix pel pol·len", va dir mentre bona part del públic l'aplaudia de nou.

ELS TEMES DE TRIAS

Els models de ciutat de Trias i de Colau són antagonics. Això queda clar, per exemple, en la visió del turisme. "Les Olimpíades van ser una benedicció, i no entenc perquè el PSC no en fa bandera", va dir l'excalcalde tot referint-se al moment en què Barcelona va esdevenir un referent internacional per als viatgers. Sigui com sigui, Trias no va amagar que la ciutat té un problema en aquest àmbit, i per això la seva aposta implica fer una promoció de la ciutat que atregui "un turisme que s'allunyi del visitant *low cost*, de borratxera, prostitució i marihuana".

L'atac cap a l'alcaldesa va continuar en la qüestió de la neteja. Aquí Trias va ser contundent quan va afirmar que "l'única persona que pensa que Barcelona està neta és Colau". A més, l'excalcalde va dir que no es creu els arguments que esgrimeixen des del govern municipal per justificar un sentiment de brutícia força compartit per la ciutadania. Es referia al relleu de l'empresa que gestiona el contracte de neteja i que, segons el govern, és el motiu pel qual hi ha hagut problemes en aquest àmbit. "Perquè la ciutat estigui més neta cal més civisme i netejar més", va resumir.

Trias es mou amb facilitat pels temes d'ordre i el seu públic aplaudeix el seu punt de vista. Es va veure clar pel que fa a la seguretat. Quan Nadeu li va preguntar per aquesta qüestió, l'excalcalde va fer un somriure carregat d'intenció i el públic va esperar impacient la resposta a un tema que genera pre-

ocupació. "Quan vaig deixar de ser alcalde, només un 3% de la població pensava que teníem un problema de seguretat", va dir després de recordar que actualment més del 20% de la població té percepció d'inseguretat, tot i que els nivells de delictes són més baixos que el 2019. Per a Trias, el remei a aquest problema és una alcaldia forta. "Això no vol dir més mà dura, sinó més autoritat i prestigi", va afirmar. "L'alcalde és el responsable de la seguretat i ha de seure amb la Guàrdia Urbana", va apuntar. "Estarem fotuts si continuem tenint una alcaldessa que creu que les forces de seguretat són forces de repressió", va afegir. En aquest sentit, segons Trias, cal més policia, però també que els responsables polítics tinguin més i millor comunicació amb els cossos policials. Una situació que, a parer seu, no s'ha produït en els dos darrers mandats.

"LA GUERRA DE L'AIGUA"

I resseguint aquest fil, i en un moment de sequera com l'actual, Trias també va voler apuntar que la ciutat, si no hi hagués "una guerra de l'aigua entre Colau i Aigües de Barcelona", tindria un millor sistema per fer front a la situació. "És una barbaritat, perquè no hi ha diàleg, i per això no hem fet les inversions que calia fer", va concloure Trias.

▶ Escaneja el codi QR per veure la conversa sencera en vídeo

Les obres per baixar a la calçada el polèmic carril bici de la Gran Via entre la plaça d'Espanya i el carrer de la Minería han començat a la banda muntanya. Després de dos anys encallat, el projecte torna per convertir-se en un carril bici unidireccional.

Un nou passeig unirà en bus la Marina amb les Drassanes

- » Els veïns celebren el projecte, però lamenten que arribi tan tard
- » El consistori també vol remodelar el passeig de la Zona Franca

URBANISME ▶ Construir un nou passeig des de la Marina del Prat Vermell fins a les Drassanes, passant per la Zona Franca. Aquest és el nou projecte de l'Ajuntament per millorar la connexió a peu, en bus i en bicicleta entre aquest barri de nova construcció i el centre de la ciutat. Una iniciativa que van explicar el 28 de març la tinenta d'alcaldia Janet Sanz i el regidor Marc Serra, en un balanç de la transformació d'aquest barri.

Segons informen des del consistori, ja s'ha posat en marxa la redacció del projecte executiu, que preveu un corredor urbà de tres quilòmetres que costarà 9 milions d'euros. Les obres les finançarà l'Ajuntament i el Port de Barcelona, i es començaran a tirar endavant a finals de l'any que ve, amb la previsió de ser una realitat el 2026. A partir de llavors, la Marina estarà a només 10 minuts en bus de les Drassanes.

Una imatge virtual d'un tram del futur passeig. Foto: Ajuntament

Per la seva banda, un veí referent del barri, l'Abdó Florencio, afirma que és un projecte que tothom volia i que serà molt positiu, però afegeix "que s'hauria d'haver fet abans". I és que Florencio explica que aquesta proposta ja fa anys que els veïns la demanaven i que s'havia comentat en altres

mandats. "Mai es va signar res, una cosa és dir que ho faràs, i una altra és fer-ho, així que esperem que es faci", afegeix.

El projecte també preveu la transformació del passeig de la Zona Franca "perquè deixi de ser una barrera i passi a ser un eix que cusi els barris".

El consistori nega que hi hagi previst un centre comercial

ESTACIÓ DE SANTS ▶ Tot i que fa unes setmanes ERC alertava que la reforma de l'estació de Sants contemplava la creació d'un nou centre comercial al mateix recinte, des de l'Ajuntament neguen aquesta possibilitat. "El projecte no contempla en cap cas que a l'estació hi hagi un centre comercial", asseguren.

Des del consistori precisen que la primera fase de la reforma "no preveu cap increment en els usos comercials i terciaris". De fet, les mateixes fonts municipals afegeixen que en el procés parti-

cipatiu fet amb les associacions de veïns i comerciants "es va acordar que els comerços nous que s'implantin seran per als viatgers". En paral·lel, també es contemplen "espais de treball per als viatgers i usos veïnals", entre els quals hi ha el projecte d'una ludoteca oberta al públic.

Aquests comerços nous contemplats formen part, tal com es va dir al novembre durant la presentació del projecte, dels 72.000 metres quadrats de superfície que es destinarà a usos comercials i d'oficines.

Desallotgen un local ocupat per 19 lladres reincidents

Moment de l'operatiu policial al carrer de Blesa. Foto: Twitter (@mossos)

EL POBLE-SEC ▶ Els Mossos d'Esquadra van desallotjar el 31 de març un local al carrer de Blesa número 10, al Poble-sec, que feia dos anys que estava ocupat per lladres multireincidents. Així ho va explicar el cos policial a través d'un comunicat a les xarxes.

L'operació policial va comptar amb un gran nombre d'agents dels Mossos que van irrompre al local per desallotjar les persones que l'ocupaven.

En el comunicat, la policia catalana va detallar que un cop van identificar les 19 persones

que es trobaven dins el local, van poder comprovar que entre totes sumaven 125 antecedents policials. De fet, el missatge a les xarxes continua explicant que els detinguts són lladres especialitzats en furts i robatoris violents.

Els veïns ja s'havien queixat diverses vegades per les molèsties de soroll i incivisme que causaven les persones que freqüentaven el local.

L'entrada al local es va fer gràcies a una ordre judicial i d'aquesta manera es va poder tornar el local al seu propietari.

Foto: Ajuntament

Mor Josep Maria Domingo, líder veïnal històric de Sants

SOCIETAT ▶ Josep Maria Domingo, líder veïnal històric de Sants, va morir l'11 d'abril. Domingo era un veí molt reconegut al barri per haver estat durant gairebé 15 anys el president del Centre Social Sants, l'associació de veïns i veïnes del barri. De fet, l'Ajuntament va reconèixer la seva tasca el 2016 quan va rebre la Medalla d'Honor de la ciutat.

Les xarxes socials es van omplir de missatges per recordar la

seva figura. Entre ells, el de la FAVB, que va lamentar la pèrdua recordant la importància de la seva figura: "Activista de pedra picada, company de mil lluites veïnals i referent històric per als barris de Sants i la Bordeta".

Personalitats polítiques com l'alcalde de Barcelona, Ada Colau, o el candidat del PSC a les eleccions municipals, Jaume Collboni, també van voler recordar la figura de Domingo.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

Garantir l'aigua en temps de sequera

Aigües de Barcelona intensifica la seva aposta per l'aigua regenerada: la millor solució davant els períodes de sequera i els efectes permanents del canvi climàtic

El Dia Mundial de l'Aigua, que se celebra el 22 de març, posa aquest any el focus precisament en la necessitat d'accelerar els canvis per fer front a aquesta situació. Un dia a dia especialment preocupant a Catalunya, on els embassaments tenen unes reserves d'aigua del 27% de la seva capacitat (menys de la meitat que fa un any). El novembre passat, l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) va decretar l'estat d'alerta a l'àrea metropolitana de Barcelona, i a principis d'aquest mes va decretar l'estat d'excepcionalitat, amb mesures més restrictives. Estem vivint la situació més crítica dels últims cinquanta anys.

La regeneració de l'aigua, la millor solució

S'estima que el dèficit hídric actual a la regió metropolitana de Barcelona és de 60 hectòmetres cúbics (hm³) a l'any, i que el 2050 arribarà a 130 hm³. Aigües de Barcelona, referent mundial en matèria d'innovació en el sector de l'aigua, aposta per l'ús d'aigua regenerada. Regenerar l'aigua significa sotmetre l'aigua depurada a un tractament addicional perquè es pugui reutilitzar per a diferents usos seguint un model circular. La manera més sostenible de preservar els recursos hídrics i els ecosistemes aquàtics i evitar l'impacte

► L'aigua regenerada és la millor solució per fer front a la sequera. | Autor: Aigües de Barcelona

dels períodes de sequera i l'escassetat hídrica estructural en la qual ens trobem immersos, donant una nova vida a l'aigua.

Aigües de Barcelona va regenerar el 2022 un total de 50 hm³ d'aigua, l'equivalent al consum d'aigua anual de més d'un milió de persones, i està liderant el Pla director d'aigua regenerada metropolitana, en col·laboració amb l'Administració i els usuaris potencials d'aigua. Aquest Pla representa una peça estratègica clau per al territori, ja que traça en detall tots els seus usos potencials, a present i a futur, i els sistemes de tractament i distribució necessaris perquè esdevinguin una realitat,

Les aliances amb el territori són clau per avançar cap a un model més sostenible

un treball fonamental per garantir la resiliència hídrica.

Així mateix, la companyia ha proposat un projecte, sota el paraguas dels fons europeus Next Generation, per assolir la resiliència hídrica de manera sostenible a la regió metropolitana de Barcelona, tenint en compte les necessitats d'aigua actuals i futures. Aquest projecte estructural permetria incorporar fins a 150 hm³ anuals de nous recursos. D'aquesta ma-

nera es garantiria la disponibilitat d'aigua a l'àrea metropolitana de Barcelona.

Aliances amb el territori

Les aliances amb el territori són clau per avançar en aquest nou model més sostenible. N'és un exemple clar el projecte per distribuir aigua regenerada des de l'estació de regeneració d'aigua (ERA) de Riu Sec, a Sabadell, cap als municipis de Sant Cugat del Vallès i Cerdanyola del Vallès. Una iniciativa d'Aigües de Barcelona i Aigües de Sabadell per en-càrrec de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) i amb l'impuls de l'ACA en la qual hi col·laboren els ajuntaments de Sabadell, Sant

Cugat i Cerdanyola, així com diversos usuaris clau.

A Molins de Rei, Aigües de Barcelona lidera l'estudi de recuperació del paisatge i la biodiversitat dels aiguamolls d'aquest municipi, que ocupen l'espai d'un antic meandre del riu Llobregat, amb aigua regenerada. L'aigua es portarà des de l'ERA de Sant Feliu de Llobregat, on es tracta l'aigua de Molins de Rei i d'altres municipis propers.

La digitalització també és una eina potent per millorar la resiliència davant els efectes de l'emergència climàtica. En aquest sentit, Aigües de Barcelona ha impulsat el projecte RESSONA, juntament amb l'Administració, per a la transformació digital de totes les etapes del cicle urbà de l'aigua a l'àrea metropolitana de Barcelona.

És necessari, doncs, comptar amb una inversió sòlida i coordinada en infraestructures que millorin la sostenibilitat i resiliència del territori, a fi de garantir el subministrament a les ciutats del futur.

Un present amb menys aigua requereix trobar noves solucions i aplicar tot el coneixement disponible, amb la màxima orientació i impuls col·lectiu.

El debat dels 'números dos' de Barcelona

Dimecres 10 de maig a les 18:30h

YouTube - En directe per streaming a través del canal de YouTube de l'Espai Línia

Organitza:

La Casa
dels Barris

espai línia

Entrada lliure

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

Elisenda Alamany
(ERC)

Jordi Martí Grau
(Barcelona En Comú)

Maria Eugènia Gay
(PSC)

Neus Munté
(Trias per Barcelona)

Associació de Comerciants

Creu

FIRA DE SANT JORDI A CREU COBERTA 22-23 ABRIL 2023

Fira de Sant Jordi a Creu Coberta

Amb l'arribada de la primavera, el carrer de Creu Coberta s'omple de colors i vida per celebrar una de les festes més esperades: Sant Jordi. Aquesta festa és una gran oportunitat per a tothom de gaudir dels millors llibres, roses i activitats que el nostre barri té per oferir. Per això, us convidem a tots a participar en la gran festa que tindrà lloc els dies 22 i 23 d'abril.

Durant aquestes dues jornades, Creu Coberta es transformarà en un lloc ple de festa, cultura i, sobretot, comerç local. Tindrem una gran varietat d'autors locals, com **Marcel Fité, Jordi Folck, Meritxell Falgueras, Jordi Sierra i Fabra, Teresa Blanch, Carme Martí, Roger Tarrés, Josep Maria Bunyol, Sergi Caparrós, Mairiona Bessa, Beatriz Esteban** i molts més, gràcies a **Abacus** que col·labora en la Mostra de Comerç de Sant Jordi. A més, tindrem contacontes i signatura de llibres, una gran varietat d'entitats que ens guarniran l'eix, música en viu a càrrec de **l'Escola de Música Jam Session, l'Orquestra Simfònica i la Fàbrica de Somnis de Sònia Alonso**.

Per als més petits, tindrem també activitats infantils, incloent-hi un autocar històric de l'empresa Jovi, que farà les delícies dels més joves. I per als que vulguin gaudir d'una nit especial, no us perdeu el Sopar de la Rosa que tindrà lloc el mateix dissabte 22 al Meeting Point. Gaudireu d'un sopar amb plats catalans, i d'una actuació de cabaret que us farà passar una nit inoblidable.

Així que ja ho sabeu, **Sant Jordi a Creu Coberta** és una oportunitat única per a gaudir de tot el que el nostre barri té per oferir: la millor literatura, la més exquisida gastronomia i l'artesanía més autèntica.

Us esperem a tots per celebrar junts aquesta festa tan especial i fer que aquesta edició sigui un èxit rotund!

Col·labora:

Creu Coberta

&

Poble Espanyol
Barcelona

El Poble Espanyol celebra el **Dia Internacional de la Dansa** amb un taller de dansa per a famílies i 18 actuacions en diversos espais del recinte

Aquest **dissabte 29 d'abril** el Poble Espanyol de Barcelona commemora el **Dia Internacional de la Dansa** amb la **segona edició d'EL POBLE DANSA**, una jornada durant la qual TRASSART Collective presenta un **taller de dansa** i **actuacions** de dansa contemporània en diversos espais del recinte.

TRASSART impartirà un **taller per a tota la família** per apropar la dansa i la cultura a tots els públics; les famílies podran **gaudir i experimentar noves formes de moviment** a través del cos, la mirada, la pell i el joc. Aquest taller es realitzarà dissabte a partir de les 12 h. I a la tarda TRASSART Collective presentarà **18 actuacions de dansa** contemporània d'una durada aproximada

de 20 minuts cada una i, en alguns casos, amb **música en directe**. Artistes emergents d'arreu del territori català actuaran entre les 16 h i les 21 h en diversos espais del recinte.

EL **POBLE DANSA**, que té com a objectiu **apropar la dansa al públic en espais poc convencionals**, és una iniciativa del Poble Espanyol i TRASSART Collective, un col·lectiu artístic emergent nascut a Barcelona que té en la seva essència la **voluntat d'expressar i donar veu a joves artistes** amb ambicions i iniciatives artístiques.

TOTA LA INFORMACIÓ
ES POT TROBAR AL WEB
poble-espanyol.com

Soundance Film Festival & World Film Festival
Projectio 15 curts internacionals divendres 21 d'abril 19 hores
Escola Joan Pelegrí - Sala Víctor Trias - **ENTRADA GRATUÏTA**
c/. Torre d'En Damians, 6 - 08014 Barcelona

Col.laboració amb ONKAR GALLERY

"La Muntanya"
Xarcuteria des de 1966

OFERTA FANTÀSTICA!!
ESPATLLA IBÈRICA DE JABUGO
Sencera, desossada i lloscada al buit
98,95€ / la peça

Els oferim una àmplia gamma de
Pernils de Jabugo - Salamanca
Trevez i embotits
de primera qualitat totalment garantida

CREU COBERTA, 45 - TEL.93 423 48 11 - 08014 BARCELONA

Hostafrancs
PLATS CUINATS
des de 1979

Obert de dijous a diumenge
de 10.30 a 15:30h

CONSELL DE CENT, 17 - 93 424 38 17 - www.platscuinatshostafrancs.com

PORTONOVO SILVESTRE
CERVESERIA-RESTAURANT

ESPECIALITATS DE LA CASA:
Carns a la brasa
Pernil de Guijuelo.

MENÚ DEL DIA
11€

C/ Creu Coberta, 37 (tocant Plaça Espanya) Tel./Fax 932925395
salamanca@grupossilvestre.com
www.grupossilvestre.com

En la guerra judicial, una de les armes és portar l'enemic polític davant la justícia mitjançant la via penal. Foto: Departament de Justícia

La història de com la justícia s'ha convertit en una arma política comença lluny de casa nostra i ja té més de mitja dècada. Concretament, ho fa a Llatinoamèrica els anys 70. En plena guerra freda, els Estats Units van promoció nombroses dictadures militars per enderrocar governs d'inspiració socialista a tot el continent. Eren els anys del món bipolar, i la que amb la caiguda del mur de Berlín seria la primera potència mundial no volia tenir, al que anomenava el seu "pati del darrere", cap país proper a la Unió Soviètica. El 1991, l'URSS es desintegrava i el món en tensió desapareixia. Els EUA havien guanyat i no tenien la necessitat d'imposar la seva doctrina arreu. O potser no va ser així?

A partir del segle XXI, segons algunes veus, com la del jurista José Antonio Martín Pallín, la primera potència mundial va començar a fer servir altres estratègies, com la guerra judicial: "Com és conegut, es tracta d'una enginyosa creació dels serveis d'intel·ligència dels Estats Units amb el propòsit de substituir la seva política tradicional de cops militars per la utilització del dret com a arma per enderrocar i fins i tot empresonar polítics". El cas més paradigmàtic d'aquest modus operandi va ser al Brasil, on el 2017 el jutge Sergio Moro va condemnar Lula da Silva a més de 9 anys de presó per corrupció. El que un any després seria ministre de Justícia del president d'extrema dreta Jair Bolsonaro ha estat denunciat per la seva relació amb els Estats Units, on es va formar com a jutge, i per imputar falsament Lula da Silva per impedir la seva reelecció el 2018. A més, el procés va anar acompanyat d'una forta intoxicació mediàtica.

Segui com sigui, aquestes tàctiques que mesclen judicialització de la política i desinformació s'han reproduït en altres països de l'Amèrica Llatina i són cada vegada més freqüents a casa nostra. Ho hem vist durant el procés independentista, però també a la política municipal.

EL CAS BARCELONA

Podem afirmar que hi ha una relació directa entre aquelles tàctiques americanes i la judicialització de la política local? L'exregidor de Barcelona en Comú, doctor en Arquitectura i autor del llibre *Lawfare urbano. Ofensiva judicial contra la Barcelona de Ada Colau*, Josep Maria Montaner, considera que és difícil de dir. "No m'atreuria a assenyalar que hi hagi vasos comunicants entre el fenomen a Llatinoamèrica i el que passa aquí. Simplement crec que s'ha vist aquesta tàctica com un recurs nou i, en el cas concret de Barcelona, la utilització de la via judicial per frenar transformacions ha estat clara", apunta.

"Sobretot en els quatre últims anys s'han multiplicat les accions judicials contra l'Ajuntament", de-

Política i justícia: una relació tòxica

L'anomenada guerra judicial va néixer lluny de les nostres fronteres. Tot i això, actualment és una estratègia política que s'ha consolidat i que podem trobar també en l'àmbit local. Resseguim alguns dels casos més notoris que han tingut lloc a la regió metropolitana en els darrers anys.

talla. En total, en el darrer mandat, Colau i els seus regidors han rebut 15 querelles penals interposades per fons d'inversió, empreses privades o grups de pressió privats en els temes més controvertits que l'alcalde ha posat sobre la taula, és a dir, turisme, habitatge o remunicipalització de l'aigua. "Els lobbies, que ja no poden incidir com ho feien abans en el poder municipal, intenten paralitzar l'acció de govern per la via penal i també amb demandes contencioses ad-

ministratives", considera Montaner. "A l'Ajuntament, els mateixos funcionaris estan saturats i desesperats per la quantitat de casos que els arriben", afegeix.

Val a dir que, normalment, quan hi ha un desacord amb la gestió d'un ajuntament s'utilitza la via contenciosa administrativa, que és la que dirimeix els conflictes amb l'administració. La via penal es reserva per a casos en els quals es busca que les persones imputades paguin una pena

que pot acabar sent de presó. Per això, resulta sorprenent que aquesta segona via s'hagi convertit en un recurs habitual.

Per al president de l'Observatori DESC i doctor en Dret, Marc Aparicio, hi ha "un augment desmesurat de denúncies". "S'utilitzen per boicotejar i bloquejar l'acció política, i la majoria tenen una base jurídica gairebé inexistente", afirma. De fet, 9 de les 15 demandes penals al govern municipal ja han estat arxivades.

Alhora, Aparicio explica que aquesta estratègia necessita la maquinària mediàtica per funcionar. Les anomenades *fake news* amplifiquen demandes i, per això, el nombre de denúncies penals ha augmentat, ja que a diferència de les administratives, que es resolen sovint per escrit, aquestes obliguen el polític a anar físicament als jutjats. "Així els denunciants aconsegueixen la foto que volen", afirma Aparicio. Com apunta Montaner, això fa que "la

Onze denúncies

● El cas del Prat de Llobregat és, potser, el millor exemple metropolità per explicar com la justícia i la política constitueixen, de vegades, una relació tòxica. En aquest municipi, Ciutadans ha presentat durant el darrer mandat 11 denúncies penals. A més, ha fet un nombre de peticions d'informació a l'Ajuntament quasi inquantificable. El que segons Jordi López, regidor de la formació i promotor de les denúncies, és una mesura per "acabar amb l'amiguisme", des de fonts municipals es veu com una guerra judicial en tota regla. "Fa servir aquesta tàctica

López en més 27.500 euros només durant l'any 2022.

L'opinió del regidor és als antípodes. "Quan vam entrar a l'Ajuntament vam veure coses estranyes i, de fet, el jutge considera que hi ha hagut greus irregularitats, però no un delicte penal", diu. Per a ell, la gran quantitat de denúncies que el seu grup ha posat "no és cap guerra judicial".

"Tinc la consciència molt tranquil·la... Hem avisat moltes vegades", afirma.

Sigui una estratègia o una fiscalització del poder legítima, el cert és que qui pateix els estralls de la judi-

El cas del Prat del Llobregat del darrer mandat és un clar exemple de com la política i la justícia no són sempre bones companyes de viatge

ca per paralitzar l'activitat de l'Ajuntament", diuen des del consistori. "L'estratègia implica denunciar-ho tot amb l'objectiu d'aconseguir un titular a la premsa, encara que després les denúncies s'acabin arxivant", afegixen. De fet, la majoria de querelles no han tingut recorregut.

Les mateixes fonts municipals assenyalen que aquesta estratègia hauria de considerar-se una forma de corrupció, perquè té un cost per als ajuntaments. "Es gasten recursos públics en contractació d'advocats i en temps perdut pels funcionaris", remarquen. De fet, quantifiquen la despesa en advocats especialitzats per contestar els requeriments de Jordi

cialització de la política són els treballadors del consistori. Tot i que ja s'ha jubilat, Manuel Palenzuela va viure de prop el cas. Ell era cap de la secció de personal del Prat fa dos anys i recorda com les peticions d'informació eren constants. "Atendre-les és el que toca, òbviament, però en el cas d'aquest regidor en rebíem cada setmana una o dues", explica. Això feia que la seva feina i la del seu equip es tornés impossible. "Hi havia molta tensió i estrès, i vam arribar a pensar que volia fer col·lapsar l'Ajuntament", rememora. "Arribes a tenir por d'haver fet alguna cosa malament, però nosaltres sempre vam tenir molta cura", conclou.

ciudadania, quan veu que un polític ha estat imputat, desconfii de les institucions".

EL CASTRIAS

Potser un dels casos més emblemàtics de guerra judicial és el que va patir Xavier Trias. "Les primeres mostres d'aquest fenomen van arribar amb la persecució de l'independentisme", afirma algú tan poc sospitosos de simpatitzar amb el partit de Trias com Montaner. L'exalcalde de Barcelona va ser acusat, en un informe policial del 2014 –poc abans de la consulta del 9N i de les eleccions municipals–, de tenir uns 13 milions d'euros a Andorra en un banc suís. El diari *El Mundo* va trucar-li un dia abans de publicar la notícia i ell va assegurar que es tractava d'una informació falsa, i que si sortia a la llum, denunciaria el mitjà.

"Les mentides eren tan grosses que el compte no corresponia amb el de cap banc suís i el número de compte que deien que jo tenia al Banc de Santander també era fals", recorda l'actual candidat a l'alcaldia de Barcelona en declaracions a *Línia*. "Em vaig moure bé i el banc va publicar una informació dient que tot era mentida", recorda. Finalment, la Fiscalia Anticorrupció li va donar la raó i

va arxivar la demanda, però quan rememora aquella guerra bruta, que en aquest cas es va iniciar des del Ministeri de l'Interior espanyol, es mostra decebut. "Encara ara em costa imaginar que persones amb les quals havia tingut una relació afectuosa, com Jorge Fernández Díaz o el president Mariano Rajoy, siguin capaces de fer aquesta operació per acabar amb l'independentisme", considera.

Tot i que diu que allò no el va afectar personalment, assenyalava que en l'àmbit polític la informació el va desgastar. "Vaig perdre unes eleccions, però no només per aquest cas, sinó també perquè Convergència va decidir fer-se l'harakiri", conclou.

EL CAS DE L'AIGUA

La guerra judicial no només es produeix a Barcelona, sinó que afecta diversos municipis metropolitans que es plantegen remunicipalitzar l'aigua. "És indubtable que des de fa sis o set anys, Aigües de Barcelona ha creat una estratègia de litigi permanent per evitar perdre el monopoli de les concessions", afirma Lluís Basteiro, de l'Associació de Municipis i entitats per l'Aigua Pública (AMAP). "Qualsevol intent d'aquesta mena, però també una

Amb les querelles penals, els denunciants aconseguixen la foto que volen, perquè aquesta via obliga l'imputat a anar a declarar als jutjats

Xavier Trias: "Em costa imaginar que persones amb les quals havia tingut una relació afectuosa, com Fernández Díaz, siguin capaces de fer una operació així"

pujada de tarifes o peticions d'informació que l'AMB ha fet a l'empresa, acaba als tribunals contenciosos administratius", diu. Segons el seu parer, l'objectiu és desgastar els ajuntaments, alguns dels quals, per la seva dimensió, no tenen recursos per afrontar el cost que suposa un enfrontament als tribunals, i així fer que en l'imaginari polític la remunicipalització s'entomí com una cosa gairebé impossible.

En aquest sentit, Aparicio afirma que per engegar una guerra judicial "calen recursos, i són les grans empreses qui els tenen". Per altra banda, segons relata Basteiro, "ha estat sobretot amb l'arribada del nou govern municipal a Barcelona i d'ençà que l'AMB ha intensificat el seu rol de regulador que Aigües de Barcelona ha entrat en una lògica de judicialització constant".

EL CAS DE MOLLET

Però fins i tot en la política més quotidiana hi ha exemples de com la justícia pot enfangar-ho tot. Aquest és el cas de Mollet del Vallès, on durant gairebé mitja dècada l'alcaldia Josep Monràs, del PSC, i el líder de l'oposició Oriol López, d'ERC, van embarcar-se en un serial judicial que ha acabat amb els dos absolts.

El 2018, López va ser citat a declarar per calúmnies i injúries contra l'Ajuntament i l'alcaldia. El regidor havia afirmat que hi havia indicis de delictes en dues adjudicacions urbanístiques impulsades pel govern socialista: una que negava a una mesquita establir-se al centre de la ciutat i una altra en què el consistori cedia uns terrenys a Decathlon. Alhora, López qualificava d'obscures les actuacions i considerava que el segon cas responia a un "intercanvi de favors". Prèviament, però, el 2016, ERC havia portat als tribunals Monràs i el consistori pel cas de la mesquita.

"El meu va ser un judici polític. Es volia callar i destruir l'oposició amb la connivència de la Fiscalia", diu López anys després. Tanmateix, en la sentència judicial absoluta s'afirma que en les declaracions del regidor preval la llibertat d'expressió. Ara, encara que ell afirma que ha normalitzat la relació amb Monràs, el cert és que, com demostra aquest cas, la guerra judicial acostuma a no conduir enlloc.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

Des del 18 d'abril està obert el termini per presentar la sol·licitud de la distinció d'entitats que tenen una antiguitat de 100 o més anys amb una trajectòria reconeguda vinculada a la ciutat. Les entitats del món del comerç hi poden participar.

El Govern avala la candidatura a la Capital Europea del Comerç

INICIATIVA ▶ El Govern va aprovar a finals de març una declaració institucional de suport a la candidatura de Barcelona perquè esdevingui la primera Capital Europea del Comerç de Proximitat i aculli l'oficina que gestioni aquesta nova iniciativa.

En concret, l'executiu es posa a disposició per "continuar treballant amb els impulsors i altres institucions públiques i privades, de manera conjunta i coordinada" per aconseguir aquest objectiu. Aprovada pel Parlament Europeu el passat mes de gener, la Capitalitat Europea del Comerç de Proximitat és un reconeixement rotatori que es concedirà a ciutats europees que siguin referents pel que fa al seu teixit comercial.

En aquest sentit, la declaració aprovada pel Govern recorda que el comerç és una peça clau per a l'economia catalana, que representa al voltant de l'11% del PIB del conjunt de la ciutat i que genera més del 13% dels llocs de feina totals. També

La declaració es va aprovar a finals de març. Foto: Barcelona Comerç

subratlla que aquesta iniciativa va néixer a Catalunya i agraeix el lideratge i la implicació de les entitats promotores, Barcelona Comerç i Vitrienes d'Europe. De fet, el Govern valora molt positivament que aquestes entitats hagin aconseguit la implicació del conjunt del sector empresarial i de les institucions públiques tant en el projecte de creació de la Capitalitat com en la candidatura de Barcelona.

TRANSFORMAR EL SECTOR

Sobre la possible capitalitat, el president de Barcelona Comerç, Pròsper Puig, afirmava fa poc en una entrevista a aquesta publicació que es tracta d'una iniciativa que "pot accelerar moltíssim la transformació del sector, perquè hi haurà recursos i la possibilitat de treballar amb els millors, juntament amb les nostres idees que no s'han pogut materialitzar per manca de finançament".

'El Comerç i les Escoles' reuneix 8.500 participants

PROGRAMA ▶ El programa municipal *El Comerç i les Escoles*, que l'Ajuntament impulsa des de l'any 2006, ha aconseguit reunir en la seva darrera edició, la del curs 2022/23, més de 8.500 infants. El seu objectiu és acostar els valors del teixit comercial als alumnes de les escoles de la ciutat.

L'activitat amb més participació ha estat el Premi Punt de Llibre, amb 4.300 alumnes i 33 centres educatius. Pel que fa a les visites guiades, enguany se n'han fet 103, que han comptat

amb la implicació de 32 centres educatius i 2.264 alumnes. En total, s'han fet visites a una cinquantena d'establiments adherits al programa.

Pel que fa als tallers de consum responsable, dirigits específicament a l'alumnat de 6è d'educació primària, aquest curs se n'han fet 86 a 18 centres educatius diferents. Les sessions s'han impartit a més de 2.000 participants i han permès a l'alumnat descobrir la importància de practicar un consum solidari, sostenible i de proximitat.

El programa està pensat per als més petits. Foto: Ajuntament

territori línia

36 municipis metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniatarxa.cat grup comunicació21 el diari metropolità

Dimarts 25 d'abril a les 18:00h

Conversa amb
Basha Changue
Candidata de la CUP
a Barcelona

**La ciutat metropolitana:
progrés i futur**

Hi haurà torn obert de preguntes

Organitza:
línia
el diari metropolità

La Casa
dels **Barris**

espai línia

Entrada lliure

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

UCRAÏNA

ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al 33512

Envia **SMS** amb la
paraula **UCRANIA** al
38088 i dona **3€***

900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta individual

33€ Set d'una persona

20€ Tendal i kit de 4 persones

* Preu de referència (BIZUM) per a la donació individual. Per a la donació de manta, tendal i kit de 4 persones, el preu de referència és de 33€. Els beneficis obtinguts aniran destinats a aquesta unitat.

I trobada de pàdel benèfic

Unitat Salut Mental mamà-bebé

A benefici de

Organitza **FUNDACIÓN MARCET**
Instal·lació **MEILAND**

06/05/2023
De 9h a 18h

• Preu inscripció: 25€
Els beneficis obtinguts aniran destinats a aquesta unitat.

• Data final d'inscripció: 23/04/2023

• Mètode d'inscripció:
Welcome pack saludable

BCN~~X~~10

MULTIPLICA L'EXPERIÈNCIA BARCELONA

BARCELONA
districte a districte

Torna l'espectacle dels Castelliers de Gràcia

GRÀCIA | Amb la primavera tornen els castells. I la colla dels Castelliers de la Vila de Gràcia torna amb més força que mai. És una de les més emblemàtiques de Barcelona i també una de les més espectaculars si ens fixem en la munió de fidels seguidors que arrossega. "Hi ha molta gent que ens va seguint diada rere guiada", explica la presidenta de la colla, Montse Igualada. "Si necessitem gent per a la pinya, podem comptar amb ells. Sabem que aquell dia hi seran per ajudar-nos", afegeix. Per a ella, "els castells són una expressió de la nostra cultura que s'ha convertit en un espectacle".

LES CITES IMPRESCINDIBLES

La Diada Castellera de la Salut és la segona gran cita, el 6 de maig a les 18 h a la plaça de la Natura, al Park Güell, emmarcada en

"Els castells són una expressió cultural que s'ha convertit en un espectacle"

la mostra d'entitats veïnals del barri de la Salut. Precisament aquesta és una de les característiques més marcades de la colla, la seva vinculació amb el territori. Ho confirma la presidenta: "Som a Gràcia, que és una vila molt rica culturalment i també pel que fa a associacionisme i cultura popular,

Foto: Arxiu Castelliers de la Vila de Gràcia

i per això ens sumem a qualsevol de les activitats que es plantegen a la vila. Si podem ser-hi, hi anem per fer molt soroll". A la Salut els acompanyaran els Matossers de Molins de Rei i els Sagals d'Osona.

La següent gran cita de la temporada commemora la trajectòria de la colla. És la Diada Castellera del XXVI Aniversari dels Castelliers de la Vila de Gràcia, un gran esdeveniment on participaran els Nens del Vendrell, la Colla Jove Xiquets de Tarragona i els Capgrossos de Mataró. Tindrà

lloc el 21 de maig a les 12 h a la plaça de la Vila de Gràcia.

El juliol arribarà la Diada Castellera de la Festa Major del Camp d'en Grassot, el dia 2 a les 12 h, a la cruïlla entre els carrers Indústria i Grassot. També hi participaran els Castelliers del Poble-sec i els Castelliers de Lleida.

L'última gran cita d'enguany serà la Diada dels Castelliers de la Vila de Gràcia, el 5 de novembre a les 12 h a la plaça de la Vila. Un gran final de festa on els graciencs estaran acom-

panyats pels Minyons de Terrassa, els Castelliers de Sabadell i els Castelliers de Barcelona.

A la pàgina web www.cvg.cat hi trobareu tota l'actualitat sobre la colla i podreu apuntar-vos a alguna de les seves activitats, com, per exemple, els cursos gratuïts que organitza perquè la mainada descobreixi el món dels castells.

Els castells formen part del programa BCN~~X~~10, impulsat per l'Ajuntament amb fons de l'impost turístic i gestionat per Turisme de Barcelona. ■

Els grans referents del Modernisme tindran parada a la Fira Modernista i del Comerç

Foto cedida

EIXAMPLE | Del 19 al 21 de maig, l'Eixample acollirà una nova edició de la Fira Modernista i del Comerç de Barcelona, una gran festa d'època organitzada per Coreixample, conjuntament amb l'Institut de Paisatge Urbà i amb la col·laboració de Turisme de Barcelona. Aquesta edició canviarà excepcionalment d'ubicació, a causa de les obres de la superilla al carrer Girona, i se celebrarà al carrer Bruc, entre l'avinguda Diagonal i el carrer Consell de Cent. L'eix central serà l'arquitecte Lluís Domènech i Montaner amb motiu de la celebració de l'Any Domènech, en commemoració dels cent anys de la seva mort.

COMERÇ DE PROXIMITAT I PARADES MODERNISTES

La fira arriba amb nombroses novetats, com un espectacle de teatre i dansa produït per a l'ocasió, l'exposició permanent del Genoveva, un vehicle de principis del segle XX, o les parades modernistes d'arreu. A més, hi haurà moltes activitats familiars, com ara la rua de cotxes antics, les desfilades d'època o el trenet de vapor, així com un

gran escenari a la zona de restauració on hi haurà exhibicions i música en viu.

Com és habitual, la fira disposarà de les parades d'artisans i de les del comerç de proximitat i professionals del barri associats a Coreixample, on també es faran tallers i activitats. Però enguany cal destacar la participació d'institucions molt vinculades amb el Modernisme que també hi tindran parada o estan convidades a tenir-la. Són la Ruta del Modernisme de Barcelona, la Ruta Europea del Modernisme, la Casa Elizalde, la Torre Bellesguard, la Diputació de Barcelona i el Palau Güell, els museus de Cerdanyola del Vallès, Cardedeu o la Casa Botines de León, el Centre d'Estudis Lluís Domènech i Montaner, Cementiris de Barcelona, Modernisme al Maresme, el Consorci de Turisme del Baix Llobregat i Colònia Güell, la Casa Navàs de Reus o les ciutats de Terrassa, Alcoi, Teruel, Ferrol, Melilla, Riga i Timisoara.

La fira és una de les activitats del programa BCN~~X~~10, impulsat per l'Ajuntament amb fons de l'impost turístic i gestionat per Turisme de Barcelona. ■

Escaneja aquest codi QR i no et perdis res!

BCN X 10
MULTIPLICA L'EXPERIÈNCIA BARCELONA

Collserola floreix i fa florir les persones

SARRIÀ-SANT GERVASI | La Serra de Collserola no és només un pulmó verd. També és un espai ple de biodiversitat i la millor escola de natura possible per als barcelonins i barcelonines. I *Collserola floreix*, la jornada de fauna i flora a Can Calopa, n'és un bon exemple. La cita és el 20 de maig, des de les onze del matí fins a les sis de la tarda. L'activitat té un cost de 15 euros per adult i de 5 euros per infant (d'entre 3 i 12 anys). Els menors de 3 anys poden fer-la gratuïtament.

UN PROJECTE AGRARI MOLT SOCIAL

Can Calopa és una masia del segle XVI rehabilitada i ubicada en una zona de protecció de biodiversitat tant de flora com de fauna. Històricament, a la primavera es feia una festa i s'obrien les instal·lacions als ciutadans, però ara, segons Dolors Llonch, la directora de Can Calopa, la proposta és més agosarada. "Volem que la gent conegui tota la diversitat de flora i fauna que hi ha a la zona", afirma.

Després dels tallers educatius, els visitants pujaran a la masia per fer un tast del vi que es fa a Can Calopa i podran quedar-se a un dinar popular amb productes de la mateixa explo-

tació. I després de dinar, festa grossa amb un espectacle familiar.

Una altra cosa molt interessant per descobrir durant la jornada és el projecte social de l'Associació l'Olivera a Can Calopa. I és que l'equip que planta i cuida les vinyes o les oliveres de l'explotació està format per persones amb diversitat funcional que viuen i treballen a la

"Volem que la gent conegui la diversitat de flora i fauna que hi ha a Collserola"

finca, i també en formen part menors estrangers no acompanyats. És per això que Llonch considera que Can Calopa no només "ha recuperat cultura i patrimoni, vinya o gastronomia", sinó que "també recupera persones".

Aquesta jornada és una de les activitats del programa *BCN X 10*, impulsat per l'Ajuntament amb fons de l'impost turístic i gestionat per Turisme de Barcelona. ■

Foto cedida

MULTIPLICA L'EXPERIÈNCIA BARCELONA

BCN X 10

Passeja't pels **10 districtes** de Barcelona i descobreix un munt d'esdeveniments per a tots els gustos, impulsats per les associacions locals.

Viu els barris de la mà dels que hi viuen.

Consulta la programació a visitbarcelona.com/bcnx10

Barcelona Turisme

Finançat amb impost turístic

Ajuntament de Barcelona

BCN X 10

MULTIPLICA L'EXPERIÈNCIA BARCELONA

BARCELONA
districte a districte

Deixa't enamorar per la Feria de Abril

Foto: Maria Asmarat / ACN

SANT MARTÍ | El Parc del Fòrum acull una nova edició, la cinquantesima, de la Feria de Abril de Catalunya entre el 21 d'abril i l'1 de maig. Organitzada per la Federació d'Entitats Culturals Andalusos de Catalunya amb l'objectiu d'apropar la seva cultura a la ciutadania, l'esdeveniment s'ha convertit en un punt de trobada i germanor.

Un centenar de casetes d'entitats de caràcter social i cultural, zones de restauració, espais comercials, atraccions i actuacions artístiques ocuparan els 87.000 metres quadrats dedicats a la fira.

MÉS D'UN CENTENAR D'ATRACCIONS
La inauguració, amb l'encesa del Pòrtic

d'Entrada, té lloc el 21 d'abril. Com cada any, hi ha tres espais diferenciats: el Reial, on hi ha les casetes de les entitats; l'Auditori petit, que fa de punt d'unió; i les atraccions, més d'un centenar, agrupades sota el nom de *Carrer de l'Infern*. La fira aposta enguany per la sostenibilitat, amb gots i plats reutilitzables, així com una im-

plicació més gran en el tractament dels residus o la recollida selectiva.

FESTA AMB CONSCIÈNCIA

A banda del compromís amb la sostenibilitat, la fira també s'ha compromès amb diverses causes socials. En col·laboració amb l'Associació Síndrome d'Asperger i la Federació Espectre Autista-Asperger, durant unes hores les atraccions no emetran

**Un centenar de casetes,
restauració, comerç i
més de cent atraccions
al 'Carrer de l'Infern'**

música ni sirenes, com a mesura de sensibilització cap a les persones amb autisme.

El col·lectiu LGTBIQ+ també compta amb un estand informatiu i l'Ajuntament de Sant Adrià de Besòs ofereix als assistents informació i assessorament sobre violència de gènere mitjançant un punt lila ubicat a dins del recinte.

La Feria de Abril de Catalunya se celebra anualment des de l'any 1971 i durant aquest temps no sempre s'ha fet a la capital catalana. Castelldefels, Barberà del Vallès i Santa Coloma de Gramenet han acollit l'esdeveniment en diverses etapes. Des de l'any 1995 la fira se celebra al Parc del Fòrum. ■

Un recorregut per la influència del color negre en la moda: del dol a la seducció

SARRIÀ-SANT GERVASI | La Fundació Roca-mora acull, fins al 30 d'abril, l'exposició *El negre, del dol a la seducció*, una panoràmica estètica i social de la utilització del negre en la indumentària femenina. Un recorregut centrat en l'ús i les simbologies del negre en els vestits que mostra com aquest color ha evolucionat des del dol fins a l'erotisme, passant per la discreció i la gala, a través de la feina de creadors barcelonins des del segle XX fins a l'actualitat. L'entrada general costa 5 euros i l'entrada d'estudiants, 3 euros.

DISSENYADORS I VESTITS HISTÒRICS
S'hi poden veure dissenys de professionals de referència com Balenciaga, Pedro Rodríguez, Pertegaz, YSL, McQueen, Galliano o Lagerfeld, entre altres, que pertanyen al fons de la Col·lecció Antoni de Montpalau,

una de les més rellevants de l'Estat espanyol, que els ha cedit temporalment per ser exposats a la Fundació Rocamora.

**S'hi poden veure vestits
de Pertegaz, Galliano,
Balenciaga, Lagerfeld
o Pedro Rodríguez**

L'exposició és la primera activitat del programa *BCNx10*, impulsat per l'Ajuntament amb fons de l'impost turístic i gestionat per Turisme de Barcelona amb l'objectiu de donar suport a projectes culturals arrelats als barris i mostrar la riquesa i la diversitat de la ciutat. ■

Foto: Fund. A. de Montpalau / Jordi Casamartina

L'equip de Borja López jugarà el pròxim curs la Superlliga Catalana. El triomf de la UE Rapitena contra el CF Peralada (2-1) del dia 15 va fer que perdés la seva plaça a la Tercera RFEF. L'endemà, la UE Sants va caure amb el CF Pobla de Mafumet (1-2) i tancarà el curs visitant el CF Peralada el diumenge dia 23.

Àngel Soto és un guia

» Tutor de segon d'ESO al Col·legi Lestonnac, el pivot i aler pivot barceloní competeix al CB Mollet
 » "L'error forma part de l'aprenentatge i cal saber-lo gestionar", defensa l'exjugador del JAC Sants

Toni Delgado
SANTS

"A vegades, quan escric a la pissarra, m'equivoco a propòsit perquè l'alumnat ho detecti. Vull que normalitzin l'error perquè l'error forma part de l'aprenentatge i cal saber-lo gestionar. Ningú neix ensenyat i per créixer necessitem confondre'ns molt", enraona Àngel Soto (Barcelona, 1990), tutor de segon d'ESO al Col·legi Lestonnac i pivot i aler pivot del CB Mollet.

Soto és tutor perquè necessita fer un seguiment personalitzat de l'estudiant, anar més enllà de les assignatures, conèixer la seva família, saber com li va a la vida i ajudar-lo en el que pugui. "És gratificant veure com evolucionen i guanyen confiança i autonomia. Retrobar-nos anys després i preguntar-nos com va tot és molt bonic perquè el que queda són les persones", enraona el barceloní, que dirigint equips de bàsquet a la seva escola, el Col·legi Lestonnac, va descobrir que li encantava acompanyar, guiar i compartir experiències i coneixements. Gaudia preparant els entrenaments.

Durant una època als matins estudiava Enginyeria Civil a la UPC i a la tarda era jugador i tècnic al Col·legi Lestonnac, on li van oferir cobrir puntualment alguna suplència de professor. "Vaig veure que el que feia als entrenaments es podia extrapolar a classe i que només canviava el contingut. M'encanta arribar a la persona i per

això vaig acabar estudiant el màster en Professorat. És la decisió més encertada que he pres mai", comenta. Segur que una de les millors dels seus pares amb ell va ser apuntar-lo a l'Escola de Bàsquet Nacho Solozabal quan era un marrec.

El seu últim any com a basquetbolista al Col·legi Lestonnac, just el primer com a universitari, va ser "una mica desastre". Als seus companys no els agradava el bàsquet tant com a ell i faltaven a entrenaments o partits pels estudis o pel que fos. "Hi havia poc compromís", recorda Soto, a qui el seu entrenador, Pau Nicolau, li va proposar acompanyar-lo a un en-

Al JAC Sants va gaudir de dos ascensos i formant part "d'un grup extraordinari"

trenament al CB Sant Just, l'entitat on estava jugant, perquè intuïa que l'equip es desferia el curs següent.

Per al barceloní canviar un col·legi per un club de Primera Catalana "va ser com anar a l'NBA". Ple de pors i inseguretats, va al·lucinar amb els primers entrenaments. "Creia que no tenia prou nivell per jugar en aquell equip, però vaig pensar de valent i també gràcies a la confiança del tècnic, Òscar Giné, vaig acabar sent un jugador important", recorda, emocionat.

Després de dues temporades al CB Sant Just, va fitxar pel

Àngel Soto, pivot i aler pivot del CB Mollet. Foto: Marc Pagès

JAC Sants, on gaudiria de dos ascensos, primer a Copa Catalunya i després a Lliga EBA, i, sobretot, xalaria formant part "d'un grup extraordinari". "Hi havia molts bons equips. El que

ens diferenciava de la resta era que érem amics, un vincle que sempre es tradueix a la pista. Va ser una llàstima que al cinquè any ens diguessin que ens busquéssim equip perquè el club te-

nia problemes econòmics i no sabia si la temporada següent hi hauria senyor", confessa Soto. El seu destí i el d'Ignasi Bellver o Sergi Marco va ser l'Associació Esportiva i Cultural Collblanc-

"La nostra afició ens anima tant que ens regala un centímetre més en un salt", agraeix

la Torrassa: "Van ser dos anys plens de grans moments i aprenentatges, i ja amb la direcció de Josep Maria Marsà".

Aquesta ha estat la seva cinquena temporada al CB Mollet, totes amb Marsà. Un curs dur pels entrebancs, les lesions i el descens a Lliga EBA. "El nostre públic és especial i molt fidel. Mai ha deixat de donar-nos suport i els estem molt agraïts. Ens animen tant que ens regalen un centímetre més en un salt o una velocitat extra per arribar a aquella pilota. Recordo com ens van ajudar a les fases d'ascens a Salou o com ens han permès guanyar molts partits aquests últims anys a LEB Plata. Al Pavelló Municipal de Plana Lledó, sempre ple de gom a gom, es crea un ambient impressionant, indescriptible", celebra el barceloní.

"La pilota m'ho ha donat tot, m'ha obert portes i finestres, m'ha fet conèixer les amistats i la parella... Estic encantat de dedicar gran part del meu temps d'oci al bàsquet. Se'l mereix", assegura, orgullós, Soto.

Farmàcia del Mercat

Hostafrancs

TANCAT PER DESCANS PERSONAL:
 24 DE SETEMBRE, 13 D'OCTUBRE,
 1 DE NOVEMBRE, 25 I 26 DE DESEMBRE

C/ Creu Coberta 95
 08014 Barcelona
 ☎ 93 431 91 70
 📞 646 69 03 21

Dilluns a Divendres 8:00 a 21:00
Dissabtes: 9:00 a 21:00
Diumenges: 9:00 a 21:00
 Estem a prop teu

Cuideo

Cuidados a domicilio por hora | Servicios en Barcelona

Cuidadoras profesionales y de confianza

Contrata las horas que necesitas, sin permanencia

Desde 9 eur/h

En 24h cuidando a tu mayor

www.cuideo.com **PRESUPUESTO EN 1 HORA** **T. 93 552 0021**

No t'ho perdís

Foto: Carla Mallo/ACN

Homenatge a Els 4 Gats

El Museu del Modernisme de Barcelona va inaugurar el passat 14 d'abril l'exposició *Els 4 Gats. Bressol del Modernisme*, que es podrà visitar fins al 14 de juliol. La mostra recull unes 200 obres de més de seixanta artistes, entre els quals hi ha Pablo Picasso, Ramon Casas, Santiago Rusiñol o Joaquim Mir. Es tracta d'un homenatge al mític restaurant barceloní, fundat el 1896, que va ser la llar de tot un moviment artístic. En aquesta exposició es poden veure dibuixos, pintures, cartells, escultures i mobiliari que constitueixen un recorregut per la història d'Els 4 Gats.

Famosos

Paula González Núñez (Badalona, 1993), coneguda a les xarxes socials com a Paula Gonu, fa anys que se situa entre les *influencers* més populars de casa nostra. Amb dos milions de seguidors a Instagram i més de mig milió a TikTok, la catalana és un rostre popular amb qui cap marca dubtaria a col·laborar. Qui tampoc ha dubtat a treballar amb ella ha estat la Queens League, la versió femenina de l'exitosa Kings League, el projecte ideat per l'exblaugrana Gerard Piqué i l'*streamer* Ibai Llanos. Així, Gonu s'ha convertit en presidenta d'un dels equips de la nova lliga, Jijantas FC, l'equip creat pel periodista Gerard Romero. I això no és tot: el director esportiu de Jijantas FC és Lluís Cortés, l'exentrenador del Barça femení que ho va guanyar tot.

La fitxa

QUI ÉS?

P A U L A G O N U

ÉS FAMOSA PER...

Ser una de les influencers 'top'

Aquesta jove catalana té 2 milions de seguidors a Instagram

QUÈ HA FET?

És una de les presidentes de la Queens League

Presideix Jijantas FC, del qual Lluís Cortés és director esportiu

A LES XARXES...

La notícia ha sorprès

Sembla que ningú s'esperava el fitxatge, un dels més comentats

Llibres

Quan deixi de ser jo
Carme Elias

Aquest és un testimoni lúcid i vital sobre l'Alzheimer viscut per una de les grans actrius del nostre país, Carme Elias, que va anunciar que patia aquesta malaltia l'any 2020. Una mirada emotiva i descarnada sobre la trajectòria i la vida d'una actriu brillant, la memòria de la qual, tan entrenada com ha estat al llarg de la seva trajectòria, camina inevitablement cap a l'oblit.

Teatre

Cartes d'amor
A.R. Gurney

Melissa Gardner i Andrew Ladd III es llegeixen l'un a l'altre les notes, cartes i postals en què, des de fa gairebé cinquanta anys, s'han explicat les esperances, ambicions, somnis, decepcions, victòries i fracassos que han tingut al llarg de la seva vida. Una petita obra que va ser finalista dels Premis Pulitzer de teatre.

A la Sala Versus Glòries de Barcelona.

Música

Lar
Judit Neddermann

Ja és aquí el nou àlbum de Judit Neddermann, *Lar* (Universal Music/Música Global). Es tracta del cinquè disc de la cantant, en el qual "torna a casa, honra les arrels, s'envolta de músics estimats i crea cançons que busquen l'amor, la pau, la celebració i la llum", segons es pot llegir al web oficial de l'artista. El disc va acompanyat d'una peça audiovisual.

Pelis i sèries

20.000 especies de abejas
Estibaliz Urresola Solaguren

Cocó, de vuit anys, no encaixa en les expectatives de la resta i no entén per què. Tothom al seu voltant insisteix a dir-li Aitor, però no s'identifica amb aquest nom ni amb la mirada dels altres. La mare, en crisi professional i sentimental, decideix passar les vacances a la casa materna, on la seva mare i la seva tieta es dediquen a la cria d'abelles i la producció de mel.

ESTILS DE VIDA

Contra la depressió, més espais verds

Foto: Blanca Blay / ACN

📍 SALUT MENTAL

La ubicació de noves zones verdes a les ciutats no només contribueix a la salut física dels ciutadans, sinó també a la psicològica. És una creença més o menys establerta i ratificada per un estudi de l'Institut de Salut Global de Barcelona que determina que els espais verds comporten una "reducció considerable" en els problemes de salut mental.

L'estudi, basat en l'execució del pla dels Eixos Verds de l'Ajuntament de Barcelona, que pretén transformar un de cada dos carrers en corredors verds, estima que l'increment de la superfície verda a la ciutat permetria prevenir cada any un 14% dels trastorns de salut mental, reduir un 13% les visites mèdiques i l'ús d'antidepressius i encara reduir un 8% el consum de tranquil·litzants i ansiolítics. A banda dels efectes per a la salut dels ciutadans, tot això permetria estalviar entorn de 45 milions d'euros anuals en despeses directes i indirectes de salut mental.

Normalment, s'atribueix als espais verds la seva contribució en la mitigació de la contaminació atmosfèrica, però la ciència ha demostrat que també mitiguen el soroll i la calor, redueixen l'estrès i estimulen la interacció social.

Les claus

PREVENCIÓ

Incrementant la superfície verda a Barcelona es podrien prevenir el 14% de casos de mala salut mental

MEDICACIÓ

Una presència més gran d'espais verds reduiria les visites a especialistes i el consum de tranquil·litzants i ansiolítics

COLLSEROLA

Només l'11% de Barcelona està ocupat ara mateix per espai verd, i Collserola aglutina el 60% de l'espai verd municipal

SUPERFÍCIE

Per complir la recomanació de l'Organització Mundial de la Salut caldria arribar al 25% de superfície verda a Barcelona

Foto: Freepik

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

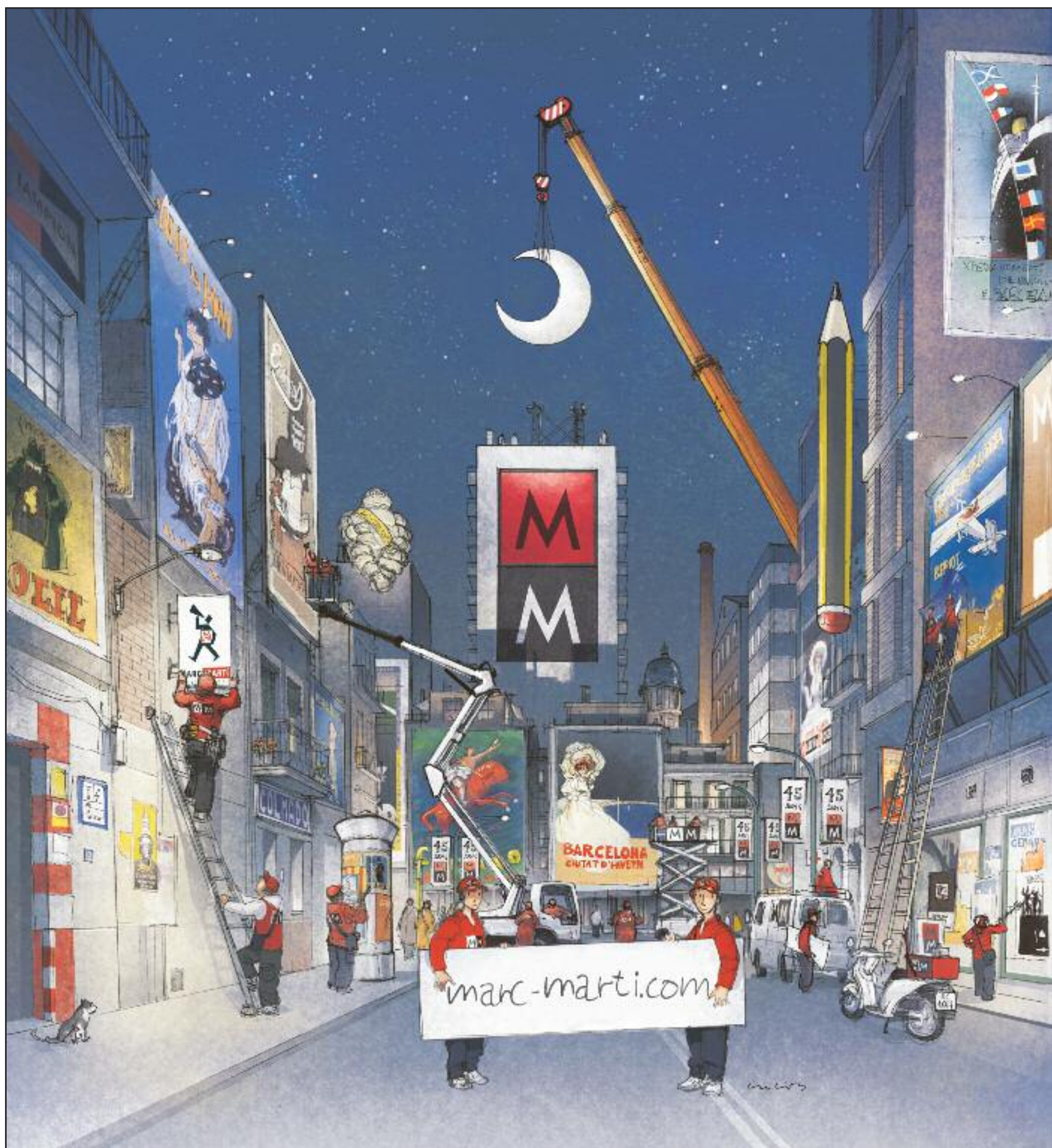

facebook

twitter

instagram

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES